

Universitätsbibliothek Wuppertal

Auli Gellii Noctes Atticae

Gellius, Aulus

Lugd. Batavorum, MDCLXXXVIII

Liber octavus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1123)

ius. non enim pœna id fuit, ut quidam existimant: sed munus sine ignominia remittebatur. tamen Cato in oratione, quam de sacrificio commisso scripsit, objicit hanc rem criminiosius, uti magis videri possit cum ignominia fuisse. quod si ita accipias: id profectò existimandum est, non omnino inculpatum neque indesidem visum esse, cujus corpus in tam immodicum modum luxuriasset exuberassetque.

LIBER OCTAVUS.

Commentario octavo hæc insunt.

CAPUT I.

Hæsterna noctu, rectène an cum vitio dicatur: & quænam super istis verbis grammatica traditio sit: item quòd decemviri in XII tabulis nox pro noctu dixerint.

CAP. II.

Quæ mihi decem verba ediderit Favorinus, quæ usurpentur quidem à Grecis, sed sunt adulterina & barbara: quæ item a me totidem acceperit, quæ ex medio communique usu Latine loquentium minime Latina sint, neque in veterum libris reperiantur.

CAP. III.

Quem in modum & quàm severè increpuerit audientibus nobis Peregrinus philosophus adolescentem Romanum ex equestri familia stantem segnem apud se & assidue oscitantem.

CAP. IV.

Quòd Herodotus scriptor historia memoratissimus paràm verè dixerit unam solamque pinum arborum omnium casam numquam denuo ex isdem radicibus pullulare, & quòd

& quòd idem de aqua pluviâli & nive rem non satis explora-
ratam pro comperta posuerit.

C A P. V.

Quid illud sit quod Virgilius cœlum stare pulvere, &
quod Lucilius pectus sentibus stare dixit.

C A P. VI.

Quum post offensusculas in gratiam redeatur, expo-
stulationes fieri mutuas minime utile esse: superque ea re
& sermo Tauri expositus, & verba ex Theophrasti libro
sumta: & quid M. quoque Cicero de amore amicitia sen-
serit cum ipsius verbis additum.

C A P. VII.

Ex Aristotelis libro, qui *de memoria* inscriptus
est, cognita acceptaque de natura & habitu memoria:
atque inibi alia quadam de exuberantia aut interitu e-
jus lecta auditaque.

C A P. VIII.

Quid mihi usu venerit interpretari & quasi effingere vo-
lenti locos quosdam Platonicos Latina oratione.

C A P. IX.

Quòd Theophrastus philosophus omnium suæ ætatis fa-
cundissimus verba pauca ad populum Atheniensem fa-
cturus deturbatus verecundia obtinuerit, quodque idem
hoc Demostheni apud Philippum regem verba facienti
evenerit.

C A P. X.

Qualis mihi fuerit in oppido Eleusine disceptatio cum
grammatico quodam præstigioso tempora verborum & me-
ditamenta puerilia ignorante; remotarum autem questio-
num

num nebulas & formidines capiendis imperitorum animis ostentante.

CAP. XI.

Quam festive responderit Xanthippa uxori Socrâtes petenti ut per Dionysia largiore sumtu canitarent.

CAP. XII.

Quid significet in veterum libris scriptum, plerique omnes; & quòd ea verba accepta à Gracis videntur.

CAP. XIII.

Quopsones quod homines Afri dicunt, non esse verbum Pœnicum, sed Gracum.

CAP. XIV.

Lepidissima altercatio Favorini philosophi adversus quemdam intempestivum de ambiguitate verborum differentem, atque inibi verba quadam ex Navio pœta & Cn. Gellio non usitate collocata: atque ibidem a P. Nigidio origines vocabulorum explorata.

CAP. XV.

Quibus modis ignominiatu tractatusque sit a C. Cesare Laberius pœta: atque inibi appositi versus super eadem re ejusdem Laberii.